

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τρέπεται γιατίς για μια γιούσι

Ένα Κοντσέρτο για την Ελπίδα

Χριστουγεννιάτικη συναυλία

Βιολί
ΣΙΜΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣ
Διεύθυνση Ορχήστρας
NAYDEN TODOROV

Χορωδία
ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Διδασκαλία
ΜΑΙΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

20.12.24

Κλειστό Γυμναστήριο Χ.Α.Ν.Θ.
Μίμης Τσικίνας
Ώρα 21:00

KRATIKH ORXHSTRA THESSALONIKH

DIUEMHNTHN K.O.B. SÍMOS PAPANAS
AV. DIOKTIKTH DIUEMHNTHN XRHSH KRARIPI

EIDIKO TAMEIO ORGANOSHS SYNAGLIOIN (E.T.O.S.) THN K.O.B.

PRODEBROS STATHHS GEWRYGLADHS
ANTIPRSEBROS ANTANHNS KONSTANTINHNS
MELH PANAGIWTHS LAMANTHHS, SWTHPIA KIWIULÉKA,
MARILENNA LIAKOPOULOU

DIOIKHTIKO PROSOMPIKO

GRAMMATHEIA MARIA NIUMPI AGIOSITHRI MAMNHLHS ABDMHS
TAHEIO ELEHN PAROSHOU FRONTIOTHS PETROS HANHTHS
YPEUDHNHS MARKETING & EPITIKOUNVHN NIKOS KURIAKOU
YPEUDHNHS YLOPOIHTHS KOLALTECHNIKOU PROGRAMMATISMOU
FHLLIPTIKHS XATZIHMIOU FRONTIOTHS NIURHHS
SUNEGRYHTHS DIUEMHNHNG MHN PAPAKUNSTANHNS
MOUSIKH BHBLIOBHKT-ARXEO THEDHMIRO KARAFMHNDOU
LUGYSTHTRIO EFH TEZHJ GRAMMATHEIA OLYGA ALPAROUDH
KLITPRHS NIKIFOROHS KAKYLOU LUGYSTHTRIO KATERINA NOULIOU
DIOIKHTIKOI UPALHPLOI ME APDPSHSA PANNHS GHNUTMAN,
MARIA APROSOMANOVA

EXOTERIKO SYNVERGATES

EKPAIDHETIKI PROGRAMMATA &
KONVHNKHS DRASIEIS GEWRYGLA KARANTWNH
SUNEGRYHTHS ULHOTOIHS
KALULTECHNIKOU PROGRAMMATISMOU AGYGElikH KOUROUWKLDHU

EPIMELHIA ENTUPOU NIKOS KURIAKOU GRAFISTIKH EPIMELHIA
XRHSHOUDHS GEWRYGHS EKTUWASH ENTUPOU SKG Press

XOHGHOI

MATRIX EGHNATI ODOU
tzimas COSMETICS
CIVI TRPA S.A.
ophthalmica exelixis software
ARAHMATHZHS

XRISTIANIKH ADELPHOTHTHA NEON THESSALONIKH

PRODEBROS D.S. IAWHNHS SWASHDHN
A' ANTIPRSEBROS D.S. MIKAJH KALOFIDHS
B' ANTIPRSEBROS D.S. PIWYROS GOULIEMHN
GEN. GRAMMATHEAS D.S. ELENH ATHANASIAH
TAMIAS D.S. NIKOLAS LAMPTROU
MELOS EKTELHSTIKHS EPITROHHS ATHANASIOS KALAFATHS
MELOS EKTELHSTIKHS EPITROHHS EUANGELIOS GALOUDHS
PRODEBROS EPITROHHS DLETHNHN SHESHEW THEDHWRHS VAZHAKHS
PRODEBROS EPITROHHS OIKONOMIKHN IAWHNHS BOUSHARHS
PRODEBROS EPITROHHS DRPSHS EHLEHONIATMOSH KONVHNKHS PROSFOPRHS
GEWRYGIA (POULI) BΡOKHIDHO
PRODEBROS EPITROHHS TAKTIKHN MELHON MARIA (RÍKA) DIASLUNA
PRODEBROS EPITROHHS KATAKHNWHSHS XALKIDIKHS KAI ISTIOPOLIKHS
MÁDHHSHS KALTESDHN
PRODEBROS EPITROHHS EKPAIDHETIKH OREINOV KENTROU NYMPHAIOS /
PINHOU & EKDRHMON NIKOLAS KARAPIMÓSKHOS
PRODEBROS EPITROHHS ABLTHIMOSH - ABL. OMDHN NIKOLAS LOYGOHETHS
PRODEBROS EPITROHHS EZEHMHSHS PTHRON, DHIOSHN SHESHEW KAI NEW BUSINESS
KALLUTHO (KEKLH) MUMPIKOUPOLHS
PRODEBROS EPITROHHS ABLTHIMOSH - HUMNAZOMENW KONVHNKHNOS PAZIMADHS
PRODEBROS EPITROHHS PROBHALH, EPIKOIVHNWHS, MARKETING KAI SOCIAL MEDIA
BAZILIKI (BÍK) PAPADIMHPTROU
PRODEBROS EPITROHHS PARAFRHTHHS KALAMARIHS ATHANASIOS PAPAS
PRODEBROS EPITROHHS KTRIOU KAI EYKATASATASHEW XRHTOS PAPAS
PRODEBROS EPITROHHS PARAFRHTHHS ASBEHTOKHWRHS
PANAGIWTHS (PEYKH) PERAKAKH
PRODEBROS EPITROHHS KATAKHNWHSHS PGLIOU PANAGIWTHS PETRAS
PRODEBROS EPITROHHS SKOLHS STELEKHWN KAI NEON EHLEHONTW
IAWHNHS TZIKHA
PRODEBROS EPITROHHS NOUMIKHN THEMATWNS KONVHNKHNOS TSAKOS
PRODEBROS EPITROHHS EPIMORPHWTKHN PROGRAMMATWNS
BAZILIEA TSMH - TSIKINIA

YPOSHTHRKHS

'ENA KONTSERTO GIATI THN ELPIDA

CHRISTOUGENNIAKHTIKH SUNASULIA

BIOI

SIMOS PAPANAS

DIUEMHNH OXHSTRA
NAYDEN TODOROV

XORWHDIA

MIKTH XORWHDIA THESSALONIKH

DIASAKALIA
MAIRH KONSTANTINIDOU

PROGRAMMA

WHRIS RAHÉL (1875-1937) MTPOLERÓ 17'

KARÍG SEV-SANHS (1835-1921) EISAGWGH KAI
RONTO KAPRITAOZO SE LA ELÁSSONA, ÉRGHO 28 10'

MPTERIY SMÉTANA (1824-1884) O MOŁDAVHS 14'

WHRIS RAHÉL (1875-1937) LA BALS 13'

GIN SIMPELIOS (1865-1957) FIYLANHIA, ÉRGHO 26 9'

20.12.24

KLEIOSTO GUMNASTHRIOS X.A.N.O.

MÍRMHS TAKINAS

ÔRA 21:00

Maurice Ravel (1875-1937)

Boléro

Το διάσημο 'Μπολέρο' του Ραβέλ γράφτηκε το 1927 με την πρεμιέρα του να λαμβάνει χώρα τον επόμενο χρόνο στην Όπερα των Παρισίων, σε χορογραφία της σπουδαίας Ρωσίδας ηθοποιού και χορεύτριας Ida Rubinstein, στην οποία και είναι αιφερώμενό το έργο. Αποτελεί ένα καταπληκτικό ηχητικό επίτευγμα που βασίζεται σε ένα απλό κρεσέντο. Το εμπνεύστηκε στη διάρκεια διακοπών του στο Σεντ Ζαν ντε Λουζ, όταν λίγο πριν βουτήξει στην ποινιά όρχιος να πάιζει χωρίς σταματημά στο πάνω τη μελωδία με το ένα του δάχτυλο λέγοντας στην παρέα του πως βρίσκεται σε αυτή μία 'επίμονη ποιότητα'. Απωφάσισε λοιπον να γράψει μία σύνθεση όπου θα επαναλαμβάνει τη μελωδία χωρίς καμία εξέλιξη ενισχύοντας σταδιακά το ρόλο της ορχήστρας. Έτσι γεννήθηκε το 'Μπολέρο'.

Είναι πραγματικά αξιοσημείωτο το πώς ένα μουσικό έργο που βασίζεται στη συνέχη και αδιάκοπη επανάληψη του ίδιου θεματικού και ρυθμικού στοιχείου, δημιουργεί τόσο μεγάλη εντύπωση. Ο ίδιος ο δημιουργός του σημειώνει με χιούμορ πως πρόκειται για 'δεκαπέντε λεπτά ορχήστρας χωρίς μουσική', όμως η αλήθεια είναι πως τα χρώματα και οι εντάσεις πλέκονται με αριστοτεχνικό τρόπο και δημιουργούν αυτό το μοναδικό επίτευγμα. Το κομμάτι ζεκιά ήρεμα με τον χαρακτηριστικό ρυθμό του ομώνυμου ισπανικού χορού, με το κυρίως θέμα να εισάγεται αρχικά από το φλάσιο με απλό και συνάμα εκφραστικό τρόπο. Η μελωδία μετακινείται από το ένα όργανο της ορχήστρας στο άλλο, αλλάζοντας χρωματισμούς, όμως όχι ρυθμό, ο οποίος είναι άκαμπτος και επίμονος σε ένα σταθερό τέμπο. Σταδιακά η ρυθμική συνοδεία γίνεται πιο έντονη και φτάνει σε μία δραματική κορύφωση, πριν επιστρέψει στον αρχικό της τόνο και καταλήξει, μάλλον απότομα.

Η πρεμιέρα επικριτήθηκε από ένα κοινό που φώναζε, χαρακτήριζε και ζηταράγωγός, στο μέσο του οποίου ακούστηκε μια γυναίκα να ουρλάξει: «Ο τρελός! Ο τρελός!». Όταν το είπαν στον Ραβέλ, φρέται να απάντησε: «Αυτή η κυρία... κατάλαβε». Σύμφωνα με το πρόγραμμα της παράστασης, η υπόθεση του μπαλέτου ήταν η εξής:

'Μέσα σ' ένα καπηλειό, άνθρωποι χορεύουν κάτω από μια λάμπα, που κρέμεται από το ταβάνι. Σε απάντηση της πρόσκλησής τους, μια κοπέλα ανεβαίνει πάνω στο τραπέζι και χορεύει όλο και πιο ζωηρά'.

Το έργο γνώρισε τεράστια επιτυχία προς μεγάλη έκπληξη του Ραβέλ, που πίστευε ότι δεν θα γινόταν αποδεκτό. Στην επιτυχία του συνέβαλε αφάνταστα και η διάδοσή του μέσω του γραμμοφώνου. Η πρώτη ηχογράφηση του 'Μπολέρο' έγινε στις 8 Ιανουαρίου του 1930.

Σύγχρονοι μελετητές υποστηρίζουν ότι ο Ραβέλ το έγραψε βρισκόμενος στα πρώτα στάδια μίας νευροεκφυλιστικής νόσου, γεγονός που αν συνδυάστε με τις ιδιαιτερότητες αυτής της σύνθεσης, ενισχύει την πεποιθήση ότι πρόκειται για ένα πρωτοφανές γεγονός της λεπτουργίας του ανθρώπινου εγκεφάλου, που όταν κατανοθεῖ πλήρως μελλοντικά ίσως προσφέρει καλύτερη διαβίωση σε ανθρώπους που νοούνται από παρόμοιες ασθένειες.

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Έισαγωγή και Ροντό Καπριτσιόζ' σε λα ελάσσονα, έργο 28

I. Introduction II. Rondo capriccioso

Η 'Έισαγωγή και ροντό καπριτσιόζ' για σόλο βιολί και ορχήστρα σε λα ελάσσονα, έργο 28' είναι μία ρομαντική σύνθεση του Σαιν-Ζανς, γραμμένη το 1863 για το μυθικό βιολονίστα Πάμπιλο δε Σαρασάτε. Ο συνθέτης εξιστορεί τις συνθήκες κάτω από τις οποίες προέκυψε το έργο: 'Ηρθε και με βρήκε το 1859 ένα ευγενικό και ακόμη αμούστακο παιδί, αλλά ήδη γνωτός βιρτουόζος από τα 15 του χρόνια, ο Πάμπιλο δε Σαρασάτε και με τον πιο απλό τρόπο με παρακάλεσε να του γράψω ένα κοντάστρο. Κολακευμένος εγώ και μαγεμένος από τη γνωριμία μας του το υποσχέθηκα. Μετά το 'Concertstück' του έγραψα και το 'Ροντό Καπριτσιόζ' και αργότερα έγινε ακόμη κοντάστρο σε οι ελάσσονα. Του είμαι ευγνώμων και του μεταφέρω το θαυμασμό και τις ευχαριστίες μου, γιατί με το μαγικό του βιολί έφερε τη μουσική μου στα πέρατα του κόσμου'.

Πρόκειται για ένα πληθωρικό και εξωστρεφές έργο, που μπορεί και αξιοποιεί τις δυνατότητες ενός βιρτουόζου αυτού του διαμετρήματος. Ξεκινά με μία αργή εισαγωγή και κυρίαρχη ήρεμα σε όλο το πρώτο μέρος, που στηρίζεται κυρίως σε αρπισμούς του σόλο βιολού, σε αντίθεση με την κυκλωματική διάθεση του ροντό, που είναι γεγάπτο μεταπτώσεις και ξεπάσματα. Το κύριο μελωδικό θέμα εισάγεται από το σολιστικό όργανο με τις χαρακτηριστικές συγκρότες, όμως η πλοκή του ολοκληρώνεται και με άλλα τρία θέματα στη συνέχεια. Η εντυπωσιακή είσοδος της ορχήστρας, που μέριξα να συμβεί αυτό από συνοδεύει, δεν γίνεται για να επαναλάβει κάποιο μελωδικό θέμα του βιολού, αλλά για να προτείνει μία ολόφρεσκη δική της ίδεα, με έντονα ισπανικά χρώματα. Το βιολί αρπάζει αμέσως την ευκαιρία να την επαναλάβει με το δικό του τρόπο, ώσπου φτάνουμε στο σημείο που παραδίδει την κύρια μελωδία στα ζύγια πνευστά και συνοδεύει την ορχήστρα υφαίνοντας ένα λεπτεπίλεπτο αραβούργημα δίπλα στα ζύγια. Το έργο καταλήγει εντυπωσιακά με μία πανηγυρική κόντα. Ο σπουδαίος Γάλλος δημιουργός φλέρταρε με το ισπανικό φοιλάκιό σε όλο το έργο προς τιμήν του δεξιότερή Ισπανού φίλου του, του οποίο φιλοξενούσε συχνά στα Δευτεριάτικα σουαρέ στο σπίτι του, όπου μεταξύ άλλων παρίσταντο προσωπικότητες όπως ο Βάνκερ, ο Λιοτ, ο Ρούμπινσταϊ, η Κλάρα Σούνμαν και άλλοι. Οι ερμηνείες του Σαρασάτε σε αυτά τα σουαρέ ήταν η αιτία, σύμφωνα με τον Σαιν-Ζανς που κανένας άλλος βιολιστής στον κόσμο δεν τόλμησε ποτέ να παίξει σε αυτά, φιοβούμενος τις αναπόφευκτες συγκρίσεις.

Bedřich Smetana (1824-1884)

Μολδάβας, από το έργο

'Η πατρίδα μου'

Ο Σμέτανα συνέθεσε μεταξύ 1874-79 τον κύκλο έξι συμφωνικών ποιημάτων 'Η πατρίδα μου' σε πλήρη δυστυχία λόγω κύψωσης, αλλά και με υπερήφανο πνεύμα για να τιμήσει τη σκλαβαμένη του πατρίδα. Στο συμφωνικό ποιήμα 'Μολδάβας' ο Σμέτανα ακολουθεί τη ροή του

επιβλητικού ποταμού, που πηγάζει από δύο διαφορετικές πηγές, την Κρύα και τη Ζεστή. Αφού τα δύο ρεύματα ενώνονται σε μία κοίτη, αρχίζει το ταξίδι στην όμορφη τελείκη γη. Η μουσική περιγράφει γλωσσιρά τη φυσική ομορφία και όχι μόνο. Οι εικόνες διαδίδονται με μία την άλλη με γρήγορο ρυθμό, ενώ διάφορες ιστορίες εξελίσσονται μπροστά μας, καθώς το ποτάμι διασχίζει τη χώρα. Παρακολουθούμε σκηνές από τη ζωή στις όχθες, ένα κυνήγι στο δάσος, μία τοπική γιορτή, το πλέξιμο του αργαλεού, στην πρέμανα κάστρα που στέκονται επιβλητικά και κοιτούν αγέρωνα από τις πλαγιές των βουνών του Αγίου Ιωάννη. Καθώς βραδιάζει εμφανίζονται νεράδιες, ως οπασίες, χορεύοντας στο φως του φεγγαριού. Ο ποταμός εισέρχεται στην πρώτη ουσία με μεγαλοπρέπεια, ώσπου ενώνεται με τον Έλβα και χάνεται.

Maurice Ravel (1875-1937)

La Valse

Η σύνθεση 'La Valse' του Μωρίς Ραβέλ κυκλοφόρησε το 1920, δημάρχης είχε πάσιων της μία σχέδιο διεκπεντετή ιστορία. Ήδη από το 1906 ο Ραβέλ είχε εκπίνει την ιστορία της Λα Βαλς σε σκηνές σχετική με το βαλς, που για διάφορους λόγους ανέβαινε συνεχώς. Ένα μέρος αυτών των θεμάτων χρησιμοποιήσε στα 'ευγενικά και συναισθηματικά βαλς', που εξέδωσε για πάνω τέσσερα χρόνια αργότερα και για ορχήστρα αμέσως μετά, με τον τίτλο να παραπέμπει στα βαλς του Σούμπερτ, τον οποίο ήθελε ο Ραβέλ να τιμήσει. Βέβαια η αναβλητικότητα στο να προχωρήσει εκείνη την αιτία, την οποία ήταν η γνώμη για την άξια του βαλς, που την προδίδει η αφιέρωση στην έκδοση των έργων για πάνω δια χειρός του κορυφαίου συμβολιστή ποιητή Henri de Régnier «η απολαυστική και πάντα νέα ευχαριστηση που σου προσφέρει μία άχροπη ενασχόληση».

Από εκείνην τη προσέχεια εκκίνησε και μία ακόμη συνθετική προσπάθεια το 1914, όταν ξαναπάστηκε με αυτά σκοπεύοντας να αποτίνει φόρο τιμής στη μνήμη του βασιλιά του βαλς Γιόχαν Στράους του νεότερου.

Ξεκίνησε να γράφει ένα σχετικό έργο με το γενικό τίτλο 'Βιέννη', όμως ούτε αυτή τη φορά επρόκειτο να προχωρήσει. Ο Ά' Παγκόσμιος Πόλεμος διέκοψε την όποια προσπάθεια, έως και το 1919, όταν ο Ραβέλ θα επανερχόταν σε αυτά τα προσχέδια για να ολοκληρώσει ένα χρευτικό έργο κατόπιν σχετικής παραγγελίας του Ντιαγκίλεφ για τα μπαλέτα του.

Ο νέος τίτλος θα ήταν 'La Valse' και έτσι έμελλε να ολοκληρωθεί εκείνη η νεανική προσπάθεια, αρκετά χρόνια αργότερα και ως μία ειρωνεία της τύχης, όχι απλά να μην εκπληρώσει τον αρχικό σκοπό του δημιουργού, αλλά αντιθέτως να αποτελέσει έναν ύμνο για το βαλς, όπως ομολόγησε αργότερα και ο ίδιος.

Ξεκινώντας το έργο γίνεται μία αναφορά στα βαλς του Γάχων Στράους του νεότερου, αλλά πολὺ ργήργα δόλα εξελίσσονται σε κάτι πολύ πιο σκοτεινό. Το πρόλεμος έχει οσήσει την ανεμειλά του χορού στα αριστοκρατικά σαλόνια. Μόνο θολές ανανησίες θυμίζουν εκείνην τον καιρό. Ο συνθέτης περιγράφει την ατμόσφαιρα της Βιέννης με ένα σημειώμα πάνω στην παρτιτούρα: «Εύννεφα στροβιλίζονται από πάνω. Μερικές στιμές χωρίζονται και μας επιτρέπουν να ρίξουμε μία ματία σε ζευγάρια που χορεύουν βαλς. Καθώς διαλύνονται τα σύννεφα διακρίνουμε μία γιγάντια αίθουσα γεμάτη χορευτές. Η σκηνή φωτίζεται βαθιμάλια και όταν λάμψουν οι πολύελαιοι ξεσπά το φωτισμό. Όπως πρέπει για ένα σωστό βιενένικο βαλς προχωράμε με μία ποικιλία θεμάτων, αλλά καθώς ο χορός αγιρεύει συνεχώς, καταλήγει σε μία ρυθμική και δυναμική κορύφωση. Οι μελωδίες χάνονται μέσα σε μία όλο και μεγαλύτερη περιστρέφομενη δινη, ώσπου οι χορευτές χάνουν τον έλεγχο. Πλανάται μία τρομαχτική, θανάσιμη απειλή, που τη διαλύει στο τέλος η δύναμη της αιστραπής.» Ο Ντιαγκίλεφ που είχε παραγγείλει αρχικά το έργο το απέριψε ως 'πορτραίτο ενός μπαλέτου και όχι κανονικό μπαλέτο', κάτι που πρόβαθλε το συνθέτη και οδήγησε στη διακοπή της συνεργασίας του με τα ρωσικά μπαλέτα. Έτσι το εξέδωσε ως 'La Valse, ένα χορογραφικό ποίημα για ορχήστρα'. Η πρεμιέρα έγινε τον Δεκέμβριο του 1920 στο Παρίσι. Ήτη χρόνια μετά παρουσιάστηκε και χορογραφικά από την Ida Rubinstein, για την οποία ο Ραβέλ συνέθεσε αργότερα το πασίγνωστο Boléro.

Νίκος Κυριακού

Jean Sibelius (1865-1957) Φινλανδία, έργο 26

Η 'Φινλανδία' είναι ένα συμφωνικό ποίημα γραμμένο από τον Σιμπέλιος το 1899 με σκοπό να διεγέρει τον πατριωτισμό των συμπατριωτών του και να τους δώσει δύναμη σε μία ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο βίαιου εκρωτισμού στη χώρα από τον Τσάρο Νικόλαο Β', που είχε επιβάλλει περιορισμούς στη γλώσσα και την κοινωνία των Φινλανδών. Το κεντρικό μελωδικό θέμα του έργου αποτελεί μία συγκλονιστική στιγμή, που ενισχύεται στο τέλος με τους στίχους της Γερμανίδας υρνογράφου του 18ου αιώνα Καθρίνα φον Σλέγκελ (1697-1797) 'Μείνε σταθερή ψυχή μου, ο Κύριος είναι μαζί σου'. Δεν πρόκειται πάντως για μία παραδοσιακή φινλανδική μελωδία, αλλά μία πρωτότυπη του Σιμπέλιος, που όπως έγραψε στη σύζυγό του κατά τη διάρκεια της σύνθεσης «Νομίζω πως πλέον είμαι στο σωστό δρόμο, αφού αντιλαμβάνομαι αυτές τις καθαρά φινλανδικές τάσεις στη μουσική λιγότερο ρεαλιστικά, αλλά πολύ πιο αληθινά από πριν». Ο αρχικός τίτλος ήταν 'Finland Awakens' που όμως τράβηξε πολύ την προσοχή του τσαρικού καθεστώτος κι έτσι έφυγε γρήγορα από το προσκήνιο, αφήνοντας προσωρινά την αταίριαστη ονομασία 'Impromptu', σε μία κάθε άλλο παρά τυχεία και αυτοσχέδια σύνθεση.

Μετά την δυσοίωνη αρχή από τα χάλκινα και τα τύμπανα της ορχήστρας έρχονται με μεγαλοπρέπεια τα ξύλινα πνευστά και τα έχορδα δημιουργώντας βασιλική απόδημαρια. Η συγκρατημένη ενορχήστρωση εδώ υποδηλώνει μία μεγάλη δύναμη που είναι υπό έλεγχο. Ζευγνικά, μία πολεμική ενέργεια αναστατώνει και δημιουργεί άνχος για την καταλήξη των πραγμάτων, όμως διαρκεί ελάχιστα, για να καταλήξουμε σε μία ολόλαμπρη νίκη που την πιαινίζει η χορωδία φέρνοντας και τη γαλήνη με εκτεταμένες επαναλήψεις της κεντρικής μελωδίας. Το φως έχει εισέλθει για να διαλύσει οριστικά το σκοτάδι.

Μαίρη
Κωνσταντινίδου
διδασκαλία χορωδίας

Μικτή Χορωδία
Θεσσαλονίκης

Η «Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης» αποτελεί συνέχεια της «Χορωδίας Θεσσαλονίκης» η οποία ιδρύθηκε το 1987 και αποτελείται από σπουδαστές και αποφοίτους Ανώτερων και Ανώτατων Μουσικών Σχολών. Στο υπέρυθρο περεπόριο της περιλαμβάνονται έργα Αναγέννησης, Κλασικής και Μαντικής περιόδου, Ορατόρια, Όπερες, Musicals, έργα σύγχρονων Ελλήνων και ζένων Συνθετών καθώς και πρώτες εκτελέσεις έργων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Έχει εμφανιστεί κατ'επανάληψη στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στη Λυρική Σκηνή και στο Ίδρυμα Νιάρχος, στο Ηράκλειο, στις Διεθνείς Μουσικές Ημέρες και το Ελληνικό Φεστιβάλ, στις Πολιτιστικές Πρωτεύουσες Θεσσαλονίκης Πάτρας και Πράγας, σε πολλές Ελληνικές πολεις όπως και σε Κωνσταντινούπολη, Ιστανία, Βιέννη, Βουδαπέστη, Πράγα, Ουαλίς, Λονδίνο, Φινλανδία, Μόναχο, Αρχαία Έφεσος, Ρώμη και Αγία Πετρούπολη.

Έχει διακριθεί στους διεθνείς διαγωνισμούς Αθηνών, Langollen, Ρώμης και Tampere με Χρυσά, Αργυρά και Χάλκινα μετάλλια καθώς και με το μετάλλιο Καλλτερίς Ελληνικής Χορωδίας. Συμπράττει επί σειρά επών με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και την Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, το Κέντρο Πολιτισμού Κ. Μακεδονίας, την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της ERT, την Φιλαρμόνια Ορχήστρα Αθηνών, την Εταιρεία Λυρικού Θέατρου Ελλάδος, τις ορχήστρες Πράγας, Σόφιας, Κένυτς, Βεσφαλίας, Ρουμανίας, Ουαλίς και Αγκυρας.

Με 25 ολόκληρες στορες στις σκηνές του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, Όπερας Θεσσαλονίκης και Ηρακλείου, με πάνω από 50 Ορατόρια και Λεπτούργιες έχει συνεργάστε με 55 Μαέστρους και 28 σκηνοθέτες Ελλήνων και ξένων. Με πάνω από 250 έργα a capella και πολλές πρώτες εκτελέσεις σύγχρονων Ελλήνων Συνθετών, όπως, Λιάλιος, Αδάμης, Αστρινής, Πετρίδης, Σαμαράς, Καρτζής, Λαζαρίδης, έχει πάνω από 600 Συναυλίες και Παραστάσεις στο ενεργητικό της. Την Χορωδία, από την ιδρυσή της, διευθύνει η Μαίρη Κωνσταντινίδου.

Σίμος Παπάνας Βιολί

Ο Σίμος Παπάνας γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1979. Σπούδασε βιολί, μπαρόκ βιολί, σύνθεση και μαθηματικά. Ξεκίνησε τις σπουδές του στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης, και τις ολοκλήρωσε στο Oberlin College και το Yale University στις Η.Π.Α. Καθηγητές του υπήρξαν ο Πέταρ Αρναούντοβ, ο Τάρας Γκαμπόρα, ο Έρικ Φρίντμαν (βιολί), η Μέριλιν Μακ Ντονάλντ (μπαρόκ βιολί) και ο Χρήστος Σαμαράς (σύνθεση).

Έχει συμπράξει με πολλές ορχήστρες ως σολίστας, ή διευθύνοντας από το βιολί, μεταξύ των οποίων την Staatskapelle Dresden, ορχήστρα του Θέάτρου Bolshoi, η ορχήστρα δωματίου της Ζυρίχης, η Kammerorchester Basel, η Camerata Salzburg, η Genève Camerata, η ορχήστρα δωματίου των Bruckellών, η Συμφωνική της Πράγας, η Συμφωνική της Ισλανδίας, οι κρατικές ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, η Καμεράτα της Αθήνας, η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της EPT, η Φιλαρμονική της Σόφιας, οι Solistes της Σόφιας, η Συμφωνική Ορχήστρα της Κύπρου, η Συμφωνική του Μονάχου, η Συμφωνική του Κάτω Ρήνου (Γερμανία), η Φιλαρμονική ορχήστρα της Νοτιοδυτικής Γερμανίας, οι L'Arte del Mondo (Γερμανία), οι American Bach Soloists, η New Century Chamber Orchestra (Σαν Φρανσίσκο) και η Philharmonia Moments Musicaux της Ταιβάνης. Έχει ηχογραφήσει ως σολίστας για τις εταιρίες Deutsche Grammophon, BIS και Centaur. Μεταξύ των φεστιβάλ στα οποία έχει συμμετάσχει συγκαταλέγονται το φεστιβάλ του Verbier (Ελβετία), το Schleswig-Holstein (Γερμανία), το Odessa Classics (Ουκρανία), τα Sommets Musicaux Gstaad (Ελβετία), το Διεθνές Φεστιβάλ Βιολιού της Αγ. Πετρούπολης (Ρωσία), της Baroktage Melk (Αυστρία), τα Bristol Proms (Αγγλία), το φεστιβάλ της Pollença (Μαγιόρκα, Ισπανία), το Helicon Foundation (Νέα Υόρκη) το Φεστιβάλ Αθηνών και το φεστιβάλ μουσικής του Τόκου.

8

photo / Γιάννης Γαϊτάρας

Nayden Todorov διεύθυνση ορχήστρας

“Ένας μουσικός ως τη ραχοκοκαλία του με αυτές τις αρμονικές και απαλές κινήσεις που μαγεύουν και ακουστικά και οπτικά.”

(*Solothurner Zeitung*, Ιούλιος 2005)

Ο Nayden Todorov είναι ένας από τους κορυφαίους Βούλγαρους μαέστρους. Αυτή την περίοδο υπηρετεί ως Διευθυντής στην εθνική ορχήστρα της χώρας του, την Φιλαρμονική Ορχήστρα Σόφιας και είναι ο Υπουργός Πολιτισμού της Βουλγαρίας.

Σπούδασε σε Βιέννη και Ιερουσαλήμ και έχει διευθύνει μεγάλες ορχήστρες σε όλο τον κόσμο. Όντας ακόμη σπουδαστής στη Ισραήλ, επιλέχτηκε μεταξύ 150 υποψηφίων ως κεκλημένος μαέστρος στην Israel Northern Symphony της Χάιφα.

Ο Nayden Todorov έχει ηχογραφήσει πάνω από εκατό δίσκους για τις εταιρίες Naxos, Balkanton, MMO, Dancord, IMI και Hungaroton, ενώ έχει και αρκετές παραγωγές με διάφορους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς. Το 2018, ο Nayden Todorov ήταν υποψήφιος για δεύτερη φορά ως Βούλγαρος Μουσικός της Χρονιάς, γνώμενος έτσι ένας από τους μόλις τρεις Βούλγαρους μουσικούς στην ιστορία, που βραβεύτηκαν δις με αυτό τον τίτλο.

Έχοντας αποκτήσει αξιοζήλευτη εμπειρία στο πόντοισμα, εργάζεται με όρεξη, έμπνευση και χαρά για να ερμηνεύσει έργα που τραβούν την προσοχή του, τα οποία εκτιμά σύντομα και το κοινό.

photo / Rudy Bechler

Έχει συνεργαστεί, μεταξύ άλλων, με τους τραγουδιστές Andrea Care, Angela Gheorghiu, Anna Tomowa-Sintow, Δήμητρα Θεοδοσίου, Eduard Tomagian, Ghena Dimitrova και τους σολίστ Arie Vardi, Bernd Clemser, Camille Thomas, Ivo Pogorelic, Joan Kwan, Julian Rachlin, Joshua Bell κ.α. και έχει εμφανιστεί σε γνωστές αίθουσες συναυλιών σε Αυστρία, Βέλγιο, Δανία, Ρουμανία, Ρωσία, Σλοβακία, Ισπανία, Πορτογαλία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ελβετία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ισραήλ, Κίνα, Ιαπωνία, Ν. Κορέα, Αιγαίνποτ και Η.Π.Α..

9

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα θεωρείται το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 111 μουσικούς.

Με δεδομένο τον δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορωφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στηρίζη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρούσια, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιας ακτινοβολίας εταιρίες, όπως η EMI, η BIS, η NAXOS και η Deutsche Grammophon.

Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρέσβειρα του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

www.tssogr.gr

**ΒΑΣΙΚΟΣ
ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ
Κ.Ο.Θ.
Leo McFall**

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας

Αντώνης Σουμάμογλου

Κορυφαίοι Α'

Πώλης Πετρόπουλος

Θοδωρής Παπασαλίδης

Tutti

Εύη Δελφινοπούλου

Άκης Αρχοντής

Μαρία Στανού

Ευτυχία Ταλακώνη

Χριστίνα Λαζαρίδην

Γύρωνς Γαρυφαλλάς

Έκτορας Λάπτας

Στράτος Κακάμπουρας

Κωνσταντίνος Καμπούντης

Κωνσταντίνος Ιαυλάκος

Ευγενία Χατζηπέτρου

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Ανδρέας Τζιμα

Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'

Αλκέτας Τζιαρέρης

Ντέιβιντ-Αλέξαντερ Μπογκόραντ

Tutti

Μήτης Τοππιδής

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέοποντα Παπατεργάϊου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μιλάρακη

Ελευθέριος Αθαμάπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Γύρωνς Κουγουούτζηγλου

Μιγκέλ Μιχαηλίδης

Τύχορ Σελάμαζης

Γιγα Συμονίδου

Αναστασία Μιουρή

Νίκος Τσανακάς

Ιρένη Τοποθύρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρός Σειρά

Κορυφαίοι Β'

Αντώνης Πορήχης

Αλέξανδρος Βόλτας

Tutti

Φρελίτας Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Δημήτρης Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζήν

Δημιουργής Φωτάδης

Παύλος Μεταξάς

Αθανάσιος Σωργούνης

Ρενάτο Δαμονίτσα

ΒΙΟΑΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'

Απόστολος Χανδράκης

Ντυμπριτς Κουντήτιμος

Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'

Λίλα Μανώλα

Tutti

Δημήτρης Πολυζωΐδης

Γιάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Μαρία Ανισέγκου

Δημήτρης Αλεξανδρου

Ιωάννα Κανάπου

Ζόραν Στέπητς

Μυρτί Ταλακώδη

ΚΟΝΤΡΑΠΛΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'

Χαράλαμπος Χειμαρίος

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδη

Μιχάλης Σπανουτζής

Πώλης Πολυχρονίδης

Κωνσταντίνος Μάνος

Ευθύμιος Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΦΔΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Νικολός Δημόπουλος

Οθωνίας Γκόκας

Κορυφαίοι Β'

Πάνης Ανισέγκος

Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσας

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Τσάγκαρης

Παναγιώτης Κουγιουμπίζηλος

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Β'

Αλέξανδρος Σταυρίδης

Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti

Βασιλής Καραζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Πιώργος Πολίτης

Κωνσταντίνος Αρβάλας

Κορυφαίοι Β'

Μαρία Πουλιόύδη

Ρέα Πικού

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Τραϊανός Ελευθερίαδης

Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'

Παντελής Φεΐδης

Tutti

Δημήτρης Δεσποπόουλος

Ελευθέριος Γκρούνης

Άγγελος Κοσκινάς

Ανδρίανα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Γρηγόρης Νέτοκας

Δημήτρης Γκόκας

Κορυφαίοι Β'

Πιώργος Λασκαρίδης

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος

Κωνσταντίνος Γκαβιούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Φιλήμων Στεφανίδης

Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'

Πάνοργος Κόκκορας

Σπύρος Βέργης

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'

Παύλος Ηεργυάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Βίττης

Βλαντιμήρος Αφανασίεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'

Κωνσταντίνος Αργυρούπουλος

Πανάγιοι Καραμούζη

Tutti

Ελευθέριος Αγγούριδάκης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'

Κατερίνα Γήμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'

Μαρίλενα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτές

Έφοροι Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

Μαρία Σπανού

Τριάντα χρόνια για την ποίηση

Η Χριστιανική Αδελφότης Νέων Θεσσαλονίκης (Χ.Α.Ν.Θ.) ιδρύθηκε το 1921 ως κοινωφελές, μη κερδοσκοπικό σωματείο. Το 2021 συμπλήρωσε 100 χρόνια από την ίδρυσή της, έναν αιώνα δράσης και προσφοράς στον άνθρωπο, την κοινωνία και την πόλη. Είναι μία Οργάνωση που μέσα από τον αθλητισμό, την εκπαίδευση, την εκγύμναση, τον χορό, τις κατασκηνώσεις, την κοινωνική προσφορά και δράση, πάντα μέσα από το πρίσμα του εθελοντισμού, στοχεύει στην ισόπλευρη ανάπτυξη της ψυχής, του πνεύματος, του σώματος και της κοινωνικότητας των νέων.

Η Χ.Α.Ν.Θ. από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα, έχει σιφραγίσει την προσωπικότητα τεσσάρων γενεών πολιτών με αδιαπραγμάτευτες αξίες και όραμα που πηγάζει από την ανιδιοτέλη και συνεχή προσφορά στην κοινωνία και τον άνθρωπο. Αποτελεί ένα από τα πιο ιστορικά κεφάλαια της πόλης, αλλά και ολόκληρης της χώρας, έναν Οργανισμό που εξελίσσεται μέσα στον χρόνο, διατηρώντας τις αρχές του και τοποθετώντας πάντα στο επίκεντρο τα παιδιά και τους νέους.

Αριθμεί περισσότερα από 1.000 τακτικά και 12.000 έκτακτα μέλη, τα οποία συμμετέχουν στα προγράμματα και τις δράσεις της. Στεγάζεται σε ένα από τα πιο ιστορικά κτήρια της Θεσσαλονίκης, ενώ δραστηριοποιείται στην ευρύτερη περιοχή μέσα από δυο Παραρτήματα στην Καλαμαριά και το Αβεστοχώρι, που αποτελούν αναπόσπαστα κομμάτια των τοπικών κοινωνιών.

Οράμα της Χ.Α.Ν.Θ. Θεσσαλονίκης είναι να αποτελεί μία πολυυσπλλεκτική, συμμετοχική και δημοκρατική οργάνωση, που έχει στο επίκεντρο τους νέους και φροντίζει γι' αυτούς. Μέλημά της είναι μέσα από βιωματικά προγράμματα οι νέοι να πιστέψουν στον εαυτό τους, να αναπτύξουν τις δυνατότητές τους, να καλλιεργήσουν την εθελοντική τους συνείδηση, να γίνουν ενεργοί και χρήσιμοι πολίτες.

Από το 2012 η Χ.Α.Ν.Θ. και η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης συνεργάζονται για την υλοποίηση κοινών δράσεων, με στόχο τη διάχυση της μουσικής παιδείας στη νεολαία και στο ευρύτερο κοινό της πόλης και τη Κ.Ο.Θ. ενισχύει κάθε χρόνο με τη Χριστουγεννάτηκη συναυλία της το κοινωνικό έργο και τους σκοπούς της Χ.Α.Ν.Θ.